

Hartsvriendinnen

Raken jij en je beste vriendin ook nooit uitgepraat? Deze week vertellen Sylvana (36) en Leonie (31) over hun bijzondere vriendschap. Ze hervonden elkaar in het verdriet om hun overleden kinderen.

‘Na zoiets afschuwelijks begrijp je elkaar zonder woorden’

SYLVANA (36)

Thuis: samenwonend met Mick (37) en moeder van Sienna (12), Djaz* en Joya (8)

Werk: kapster

Hobby's: winkelen, wandelen, eropuit gaan

LEONIE (31)

Thuis: getrouwd met Michel (35) en moeder van Romy (10), Esmee (8), Lizzy* en Dana (4)

Werk: pedagogisch medewerker

Hobby's: eropuit gaan, puzzelen, bioscoopje pakken

Toen ik haar ontmoette, dacht ik...

Sylvana: "Dat weet ik niet meer precies, want we kennen elkaar uit onze kindertijd. Leonie ging om met mijn broertje, maar wij waren toen niet bevriend."

Leonie: "Onze vriendschap begon nadat Sylvana mij na het overlijden van mijn dochter Lizzy in 2016 een privéberichtje via Facebook

stuurde. Lizzy overleed in mijn buik toen ik bijna 39 weken zwanger was. Een week daarvoor vermoedde ik al dat ik vruchtwater verloor, maar de verloskundige hield het tot drie keer toe op onschuldig vochtverlies. Helaas bleek het later toch vruchtwater te zijn geweest, waardoor ik te lang met gebroken vliezen had rondgelopen. Lizzy heeft dit niet overleefd."

Sylvana: "Ik was compleet in shock toen ik het via een kennis hoorde. Zelf verloor ik in 2012 mijn zoontje Djaz twee weken na zijn geboorte. Hij had een scheurtje in zijn middenrif, waardoor hij na de bevalling direct naar de intensive care moest om beademd te worden. Daarbij liep hij een infectie op, waardoor normaal beademen niet meer mogelijk was. Hij werd op een hart-longmachine aangesloten. Na bijna twee weken ging Djaz

terug naar de normale beademing en om de zoveel tijd moest zijn zuurstoffles vervangen worden. Zijn verpleegkundige kreeg dat op een avond niet voor elkaar, waardoor Djaz tien minuten lang geen zuurstof kreeg. Hij was hersendood en opeens moesten Mick en ik afscheid nemen van ons pasgeboren kind. Het was afschuwelijk. Dus toen ik het nieuws over Leonie hoorde, wilde ik heel graag met haar in contact komen. Wij begrepen elkaar, dat wist ik zeker."

Toén wist ik: op jou kan ik bouwen

Leonie: "Het lullige was dat ik het privéberichtje van Sylvana pas na twee weken uit mijn spam viste. Ik voelde me heel schuldig." Sylvana: "Maar ik was allang blij dat we contact hadden. Na het uitwisselen van onze verhalen

2018: op vakantie in Italië even afkoelen in het zwembad - en kletsen natuurlijk.

chatten we elke dag met elkaar.”
 Leonie: “Op een gegeven moment werden dat zulke lappen tekst, dat we een keer bij mij thuis afspraken. We wonen in dezelfde plaats.”
 Sylvana: “Het voelde meteen vertrouwd. Het was fijn dat we zo goed over onze overleden kinderen konden praten.”
 Leonie: “Dat vond ik ook. Met andere vriendinnen besprak ik het ook, maar ik had toch het gevoel dat ze me nooit helemaal begrepen. Het verlies van een kind doet zo ongelofelijk veel pijn, dat snap je pas echt als je het zelf meemaakt. Dus na ons weerzien wist ik dat wij elkaar onvoorwaardelijk zouden steunen.”
 Sylvana: “Sindsdien zijn we beste vriendinnen en zien we elkaar wekelijks.”

Partners

Leonie: “Onze mannen en kinderen kunnen het ook goed vinden met elkaar.”
 Sylvana: “Een maand na onze ontmoeting gingen we met onze mannen uit eten. Het voelde een beetje als een blind date: ik kende Michel niet en Leonie had Mick nog nooit gezien. Leonie en ik waren dus best een beetje zenuwachtig. Stel dat ze het niet goed konden vinden? Gelukkig was er tussen hen meteen een klik.”
 Leonie: “Ze zijn beiden niet echt praters, maar hadden allebei wel een kind verloren. Dat zorgde meteen voor een band.”

Sweet memories

Sylvana: “Onze gezamenlijke vakantie in Italië in 2018: dat waren echt drie geweldige weken.”
 Leonie: “O ja! We gingen naar een prachtige camping waar van alles te

Sylvana met haar gezin.

Leonie met haar gezin.

‘Kunnen we die geweldige vakantie nog eens overdoen?’

2018: bij Amstel LIVE!

doen was. Het was zo leuk om daar met onze gezinnen te zijn. Ik zou die vakantie heel graag nog eens over willen doen.”

Op onze bucketlist

Sylvana: “We wilden allebei heel graag een Franse bulldog. Deze wens komt over een paar weken uit. Dan krijgen we allebei een puppy uit hetzelfde nest, zusjes die vanaf de geboorte onafscheidelijk zijn. Omdat wij elkaar vaak zien, blijven zij zo ook een beetje bij elkaar.”
 Leonie: “Dat is inderdaad wel iets wat we van onze bucketlist kunnen afstrepen. En nog een keer samen op vakantie gaan natuurlijk.” ♡

Ja of nee

Dezelfde tattoo nemen? Leuk!

Sylvana: “Ik heb geen tatoeages, Leonie wel. Maar een infinity-teken lijkt me een mooi symbool voor ons. Omdat we er oneindig voor elkaar zullen zijn.”

We weten meer van elkaar dan onze partners van ons

Leonie: “Absoluut, dat maakt onze vriendschap ook zo bijzonder.”

Ruzies? Die hebben we niet

Sylvana: “Klopt. Wij zeggen altijd wat we denken, dus ruzies komen nooit voor.”

MET JE VRIENDIN IN VRIENDIN?

Willen jullie meedoen? Op Vriendin.nl zoek je op 'hartsvriendinnen', daar vind je het formulier waarmee je je kunt opgeven.